

การทำความเข้าใจเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศไทยและเขตบริหารพิเศษฮ่องกง มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อน อันเป็นอุปสรรคของการลงทุน และยังสร้างหลักประกันในการเสียภาษีที่แน่นอนและชัดเจนให้แก่คู่สัญญาทั้งสองฝ่าย แต่ในปัจจุบันนักลงทุนได้นำเอาสิทธิประโยชน์แห่งบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้ในการวางแผนภาษีควบคู่กับวิธีการวางแผนภาษีระหว่างประเทศให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลลูกของตนในประเทศไทยซึ่งทำให้สิทธิประโยชน์เหล่านั้นกลายเป็นช่องว่างที่นักลงทุนได้นำมาใช้ลดอัตราภาษีที่ต้องชำระให้กับประเทศไทย

จากการศึกษาพบว่านักลงทุนที่กำลังจะเข้ามาประกอบกิจการในประเทศไทยหรือมีการประกอบกิจการในประเทศไทยอยู่แล้วได้นำสิทธิประโยชน์จากบทบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวกับการลดอัตราภาษีในส่วนของดอกเบี้ยที่จ่ายให้กับการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน ซึ่งตั้งอยู่ ณ เขตบริหารพิเศษฮ่องกง มาใช้วางแผนควบคู่กับวิธีการตั้งทุนต่ำ โดยการให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลลูกนั้นทำการกู้ยืมเงินจากบริษัทแม่ที่เป็นสถาบันการเงินเพื่อนำมาใช้ในการก่อตั้งหรือดำเนินธุรกิจ เพื่อสร้างรายจ่ายในส่วนของดอกเบี้ย เกิดผลดี

ในเรื่องอัตราภาษีในส่วนของดอกเบี้ยตามสิทธิประโยชน์ที่บทบัญญัติดังกล่าวให้เอาไว้ และดอกเบี้ยเหล่านั้นยังเป็นรายจ่ายของนิติบุคคลอันจะส่งผลต่อกำไรสุทธิที่เหลือที่จะต้องนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีให้กับประเทศไทยในรอบระยะเวลาบัญชี นอกจากนี้ยังมีการนำเอาสิทธิประโยชน์ในการยกเว้นภาษีในส่วนของรายได้จากการให้บริการอันมิใช่ค่าสิทธิของวิสาหกิจที่ตั้งอยู่ ณ เขตบริหารพิเศษฮ่องกงและไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทยมาใช้วางแผนควบคู่กับวิธีการตั้งราคาโอน โดยสร้างรายจ่ายเกี่ยวกับค่าบริการอันมีการกำหนดราคากันเองระหว่างบริษัทแม่กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลลูกในประเทศไทยเพื่อให้รายจ่ายสูงขึ้นส่งผลให้กำไรสุทธิน้อยลง และกรณีท้ายสุดที่พบคือ เมื่อบทบัญญัติฉบับนี้มิได้จำกัดคุณสมบัติของบุคคลผู้มีสิทธิจะใช้สิทธิประโยชน์เอาไว้ ทำให้นักลงทุนจากรัฐอื่นที่ประกอบกิจการในประเทศไทยได้หาวิธีการที่จะทำให้ตนสามารถเข้าไปแสวงหาสิทธิประโยชน์จากบทบัญญัติแห่งความตกลงฉบับนี้รวมถึงการวางแผนภาษีในกรณีต่าง ๆ ด้วย เพื่อเอื้ออำนวยต่อธุรกิจของตนในด้านภาษีอันเป็นการถ่ายเทกำไรกลับไปยังบริษัทแม่โดยวิธีการที่ชอบด้วยกฎหมาย

จากการที่นักลงทุนนำเอาช่องว่างดังกล่าวมาใช้เพื่อวางแผนภาษีให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลลูกของตนส่งผลให้ประเทศไทยต้องขาดรายได้อย่างมากศาล ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงขอเสนอแนะให้ประเทศไทยขอเจรจาแก้ไขเพิ่มเติมข้อตกลงโดยกำหนดให้เพิ่มอัตราภาษีในส่วนของดอกเบี้ยที่จ่ายให้กับการกู้ยืมเงินมูลค่าสูงกว่าทุนที่จ่ายให้กับสถาบันการเงินในเขตบริหารพิเศษฮ่องกงโดยเปรียบเสมือนเงินปันผลและจัดเก็บภาษีตามบทบัญญัติว่าด้วยเรื่องของดอกเบี้ย ควรมีการเพิ่มเติมข้อตกลงในเรื่องคุณสมบัติของผู้มีสิทธิใช้บทบัญญัติฉบับนี้ให้ชัดเจน โดยนำไประบุในบทนิยามของผู้รับสิทธิประโยชน์โดยแท้จริง ในส่วนของกฎหมายภายในประเทศไทยควรมีการแก้ไขประมวลรัษฎากรในกรณีของมาตรการป้องกันการตั้งทุนต่ำเพื่อจำกัดหรือควบคุมดอกเบี้ยการกู้ยืมเงินที่มีมูลค่าสูงกว่าทุนของนิติบุคคลและนำเอาส่วนของดอกเบี้ยนั้นมาใช้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษี นอกจากนี้ควรมีการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงินมูลค่าสูงเกินกว่าปกติหรือค่าบริการที่สูงเกินปกติและไม่มีเหตุผลอันสมควรนั้นไม่ถือเป็นรายจ่ายในการนำมาคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลด้วย

The agreement for avoidance of double taxation between Thailand and Hong Kong is designed to eliminate problems of double taxation. In this case, double taxation is regarded as an obstacle to the flow of investment between Thailand and Hong Kong, as well as a guarantee of accurate tax payments to both parties to the agreement. Investors nowadays use the provisions of the agreement for tax planning utilizing advanced techniques of international tax planning for companies (or partnerships) in Thailand. This state of affairs may lead to losses in Thai tax revenues when viewed from the perspective of the Thai government.

Investigation shows that investors or those currently running businesses

in Thailand exercise the privileges extended by the bill in regard to decreased rates of taxation in the case of interest paid on loans issued by financial institutions located in Hong Kong through the method of thin capitalization.

Furthermore, thinly capitalized companies or partnerships make use of the agreement when borrowing from the principal company in their groups when establishing or running business in order to generate expenditures in the form of interest. In this case, the principal company is used as if it were a financial institution. Consequently, such thinly capitalized companies can be established or can continue in business while enjoying an advantageous tax rate. According to the bill, interest is subsumed under the rubric of individual expenses. This state of affairs affects the amount of net profits calculated for purposes of taxation in Thailand during specific tax periods.

Besides, the privileges of the bill extends to tax exemptions in regard to receivable accounts for services provided by enterprises in Hong Kong which do not have permanent locations in Thailand. These privileges are invoked when enterprises use transfer pricing in creating payable accounts out of which are paid specific service fees charged by the principal company or subsidiary individual companies or partnerships in Thailand. This is done in order to increase the amount of expenditures which results in less net profit. According to the bill, unregulated foreign investors are seeking benefits in Thailand on the basis of the Treaty-Shopping Bill, as well as using tax planning in order to facilitate business operations and legally transfer profits to their own principal company. Investors who exploit the gap in regulations pertaining to tax planning

of individual companies or partnerships immensely affect Thailand's national income levels.

Therefore, in this thesis, it is suggested that Thailand should enter into negotiations involving additional investor commitments. Thailand should increase the tax rate on the interest paid to financial institutions in Hong Kong on large loans when the interest is greater than the principal. This is because such interest payments are not comparable to dividends paid on capital invested. Moreover, tax collection in this connection should be in accordance with the provisions of the Fiscal Code regarding interest payments.

Furthermore, a new agreement should be made which clearly delineates the qualifications of those who have the right to use these provisions. This new agreement should explicitly include a precise definition of what is meant by the term "the real beneficiary." In regard to Thai law, the Fiscal Code should be amended in regard to preventing the use of thin capitalization in lowering the rate of taxation through listing expenditures on interest on large loans to juristic persons in calculating net profits. In addition, finally, a Royal Decree should be issued to prohibit the inappropriate use of interest on large loans with a higher than normal value and higher than normal service fees being counted as expenditures in the calculation of income taxes for juristic persons.